

یادداشت امروز

حضور حکیمانه موهای سفید

قدیمی می شونید، کهنه امانه

| پیروز کلانتری |

حالا کربلایی عباس که دو سال پیش ۹۵ سال داشت، در میان ما نیست. او پیرترین سودا از میان ۶–۷ شخصیت فیلم «پیرها اگر نباشند» که دو سال پیش در روستای «خور» در جنوب خراسان، در ۸۵ کیلومتری بیرجند ساختمش. شمعف درون چشم‌هایش در لحظه‌های خواندن دوبیتی‌های عاشقانه‌اش خوب یادم هست. این، فیلمی بود درباره یک روستای قدیمی، چند پیر روستا و قنات قدیم آن روستا و این پیرها، در فیلم، حکمت پیرانگی را دنبال می‌کردم. در جلوه‌های زندگی روزمره احوال آدم‌هایی که در سینما بالای هشتاد سال، احوال جاری و زندگی ملموس خود را در کار و کار و چرخه حیات آب قنات، مزرعه و کشت‌وکار و باز هم آب قنات، مزرعه و کشت‌وکار می‌بینند. چرخه‌یی گردنده – و این گونه به نفس حضورشان به عنوان حلقه‌یی از طبیعت و آن حیات بزرگ‌تر وصل‌اند، و آن چرخه حلقه‌یی خودمدار زندگی تا مرگ من انسان‌دان می‌جاودانی‌خواه و جاودالی‌طلب.

در سر کردن محدود بسا آنها و در گرفت‌گیر تعریف حرفه‌یی این کار و مقصدورات زمانی و مالی تولید این فیلم، دلگیر یک حسرت باقی‌ماندم. کاش می‌شد با این گنج‌های پنهان در کاری متخیل‌تر، وها‌تر، دل‌داده‌تر و در اتصال بیشتر با درون این حضورها و این زندگی‌های ساسر می‌کردم. یک‌جور فیلم داستانی در نظر هست با قصه و روایتی برگرفته از ماجراهای واقعی خود زندگی و روایت این آدم‌ها و خرده‌روایت‌های وصل‌کننده بودن‌هایشان به هم، که فعلا و در فیلم «پیرها اگر نباشند» جدا از هم دیده

خبر روز

آثار موزه «تاریخ صنعت چاپ در ایران» زیر باران

ایستاد | در موزه «تاریخ صنعت چاپ در ایران» بیش از هزار ماشین و دستگاه ملی و مجلس هستند، تا ببینند قرار است و چاپخانه‌داران ایران به این موزه اهدا شده است تا برای همیشه در موزه چاپ در کتابخانه مجلس در معرض نمایش باشند.البته به شرطی می‌توانید از این موزه دیدن کنید که به کارهای پلاستیکی که برای جلوگیری از وارد شدن آسیب روی وسایل، ماشین‌ها و آثار کشیده شده است، دست نزنید. شاید نریزای به پرداخت پول برای وارد شدن به موزه هم ندانسته باشید، چون دیوارهای ساختمان قدیمی کتابخانه ملی را نرده‌های فلزی محصور کرده‌اند که امکان دیدن این ماشین‌ها و وسایل را حتی از داخل خیابان هم فراهم می‌کنند. آثار و وسایل موجود در موزه «تاریخ صنعت چاپ در ایران» بعد از حدود دو سال به‌نمایش درآمدن در کتابخانه مجلس شهرته اسلامی، حدود دو هفته پیش به‌دنبال یک تصمیم ناگهانی، به حیاط کتابخانه ساختمان قدیمی موزه ملی ایران منتقل شد و حالا این آثار تقریباً تاریخی که بیشتر آنها از نقاط مختلف

چارسو

یادداشتی بر فیلم «هیولاهای جنوب وحشی» ساخته بن زیتلین

زیستن در جهان رستورانی

| سعید احمدی پویا |

«کوه‌های یخی در حال آب شدن هستند و سطح آب دره بالا می‌آد و هر چیزی که با برنده‌های خوبیه می‌پره زیر آب، بهتره یاد بگیرین که چطور زنده بمونید.» این دیالوگ،بهترین بیان برای مضمون فیلم «هیولاهای جنوب وحشی» است. فیلم روایت‌کنندهٔ آشکن با طبیعت است.آنسانی که برای بقای خودش، هر چه بایدچسبندگومبارزه کند.به نظر معلم‌هایشایی، جهان‌مانند رستورانی است که هر چندبندیهی در آن، غذای جنبنده دیگر است. در این موقعیت است که انسان دیگر مانند یک انسان شهری، در طبیعت زندگی نمی‌کند بلکه با کمک گزاینده حیوانی، برای بقای خود تلاش می‌کند. راوی داستان، «هاشپایی» شاه سلا است که با پدرش در منطقه‌یی به نام Bathub زندگی می‌کند.منطقه‌یی در جنوب آمریکا با طبیعتی خشن و مردمانی فقیر. تمامی داستان، از زاویه دیدن این کودک روایت می‌شود. او با هر چیزی که راه می‌رود و قلب دارد، حرف می‌زند و سعی می‌کند. حرف‌های آنان را بفهمد. او می‌داند که اگر یک روز توان بشود، سطح آب بالا می‌آید.مثل سبک‌ظرف‌شویی؛ اما پدرش بهش گفته است که ماشنگ‌ترین جای زمین را دریم و همین جا می‌مانیم. تمامی روایت از زبان راوی کودک است. فیلم با این ترند از عینی‌گرایی به جای هرگونه تحلیل و تفسیر استفاده می‌کند. برای همین است که خیلی اوقات هاشپایی فقط ماجرا را می‌بیند و از آن سرگرد نمی‌آورد. او پدرش را در لباس بیمارستان می‌بیند اما تنها چیزی که توجهش را جلب می‌کند، دستبند بیمارستان است. مخاطب باید خودش گفته‌های داستان را بفهمد و جاهای خالی روایت ماجرا را در ذهن خود بسازد. وقتی با پدرش دعوایش می‌شود، پدرش خودش را به مردن می‌زند. هاشپایی تصور می‌کند که آخر دنیا رسیده است. او فرورویختن کوه‌های یخی را می‌بیند و صدایشان را می‌شنود.ذهن او صدای قاجعه راایکونه می‌شنود. او در کلیوس‌هایش، گراز‌های شادخداری را می‌بیند که می‌خواهند او را و خانه‌ها صدمه بزنند. نکته دیگر،

شاهدخت‌لیلیان درگذشت
مرگ دختر شاه پریان
شاهدخت‌لیلیان، همسر شاهزاده برتیل از خاندان سلطنتی سوئد در ۹۷سالگی درگذشت.شاهدخت‌لیلیان با اسم کامل لیلیان می‌دیویس به سال ۱۹۱۵ در کشور ولز متولد شد. او مدتی مدل عکاسی مجله و گ بود تا اینکه با ایوان کریک، هرپیشه انگلیسی ازدواج کرد. او نخستین‌بار در سال ۱۹۲۳ با شاهزاده برتیل، عمومی پادشاه وقت سوئد ملاقات کرد و در سال ۱۹۴۵ از همسرش جدا شد تا با شاهزاده برتیل ازدواج کند، ولی طبق قوانین خاندان سلطنتی سوئد هیچ یک از اعضای خاندان سلطنتی سوئد نمی‌توانند با فردی بیرون از خاندان سلطنتی ازدواج کنند، همین موضوع باعث شد تا شاه گوستاو آدولف ششم، پربزرگ شاه کنونی سوئد اجازه این

ازدواج را به ایشان ندهد. بالاخره در سال ۱۹۷۳، زمانی که کارل گوستاو شانزدهم بر تخت سلطنتی سوئد تکیه زد بود که اجازه ازدواج این زوج صادر شد و این زوج به تاریخ ۷ دسامبر سال ۱۹۷۶ در نمازخانه کاخ داتنیگهولم ۳۳ سال پس از آشنایی‌شان ازدواج کردند. شاهزاده برتیل که به خاطره ازدواج با شاهدخت لیلیان در سوئد از محبوبیت فراوانی برخوردار بود، در سال ۱۹۹۷ در سن ۸۴ سالگی درگذشت.شاهدخت‌لیلیان تا پیش از ۹۰سالگی در مجامع عمومی ظاهر می‌شد، او تا سال ۲۰۰۵ عضو آکادمی نوبل بود و هر ساله در این مراسم حضور می‌یافت.فردریک راینفلد،نخست‌وزیر سوئد از مرگ شاهدخت‌لیلیان در پیامی ابراز تأسف کرد.

یک خبر، سه چهره

پیشنهادهای نوروزی

اعتماد | تعطیلات آغاز سال نو در راه است. بسیاری از ما کمتر از یک هفته دیگر با فراغت و بیکاری طولانی نوروز فاصله داریم. سال نوحود ۲۰ روز در اختیارمان می‌گذارد تا کارهای نیمه‌تمام را به پایان برسانیم، برنامه‌های تازه بریزیم و به کارهایی بپردازیم که تمام سال به بهانه مشغله روزمره پشت گوش انداخته‌ایم. پیشنهاد شما برای پر کردن این روزها چیست؟

اگر مثل من به سفر می‌روید که امیلوارم خوش بگذرد ولی اگر مثل خیلی‌ها و خود من فکر می‌کنید که بهترین جادو دوران تعطیلات عید تهران است یا ناگزیر باید در تهران بمانید پیشنهاد می‌کنم که بعد از اذای همه مراسم (خوردن و دیدن و بازدید و…) پای تلویزیون بنشینید. این اداهای تاید که مانلوپریون ایران، انگلندمی‌کنیم، از مجموعه‌های تلویزیونی چه نظاری دارید؟لطفاً توقع تفکرات فلسفی، تاملات اجتماعی و انتقادی ندارید.مجموعه تلویزیونی باید طوری ساخته شود که بشود روی مل داد و آن را تماشا کرد و حین تماشا به تلفن جواب داد، بلند شد و رفت به آشپزخانه و چای ریخت، غذا را هم زد، به دستشویی رفت و بقیه مجموعه را دید. همه جای دنیاهم همین طور است اما اگر همچنان آدمی جدی هستید همه فیلم‌های اسکاری آماده تماشا شدن هستند مثلاً پرواز (راپرت زمه کبس)، «جلوران حیات وحش جنوب»، «بن زیتین»، و نگاه‌ی به «لوپره» بندازید. «Sky fall» حتماً ببینید. اگر اهل کتاب‌های جدی هستید «پیر بریان لدیش»را پیشنهاد می‌کنم و یکی از جذاب‌ترین کتاب‌هایی که این‌اواخر خوانده‌ام اگر اهل سینما هستید، گزیده مقالات کایه دو سینمارا که نشر آکه منتشر کرده انتخاب مناسبی است و اگر ادبیات سبک می‌خواهید مجموعه کتاب‌های پلیسی جهان کتاب را پیشنهاد می‌کنم که پانزده روز سرگرم‌تان می‌کند. اما خودم با بازگشتی به گذشته دلم فکرم می‌کنم و می‌گویم که با یک بار دیگر کج‌و‌جای خالی سلوج را در این سفر بخوام.

| ایدمرواحی |

بازیگر

کوله‌بار نوروز
از لوپز تا کالدیر

| ایدمرواحی |

شاهکاری باسه

استاد یاز بیزگری

| افروزه‌مومن |

فیلمساز

توصیه یک

فیلم شهری

| اسپینادآخواه |

داستان‌نویس

عکس روز

۱۰مارس ۲۰۱۳، مسجدی در پانکوک، در جنوب ولایت نارائوت در کشور تایلند. دو دختر از پشت پرده آویخته به نمازگزارانی نگاه می‌کنند که خود را برای نماز جماعت آماده می‌کنند. سه منطقه پاتای، پالا و نارائوت پیش‌تر بخشی از سلطاننشین مالایی بود ولی از سال ۱۹۰۹ تحت سلطه تایلند درآمد. از آن تاریخ تاکنون اکثریت مسلمان این سه منطقه در محدوده کشوری تحت حاکمیت بودایی زندگی می‌کنند. کشور اندونزی در جنوب‌شرقی آسیا بزرگ‌ترین کشور مسلمان‌نشین

<div><div> </div></div>	اعتنا	<div><div> </div></div>
<p>◄ صاحب امتیاز و مدیرمسئول: الیاس حضرتی</p> <p>◄ جانشین مدیرمسئول و رییس شورای سیاستگذاری: بهروز بهزادی</p> <p>◄ سردبیر : جواد دلیری</p> <p>◄ مشاور مدیرمسئول: محمدحضرتی ◄ رییس سازمان آگهی‌ها: علی حضرتی</p> <p>◄ تلاشی:خیابان شریعتی، خیابان خواجه عبدالله انصاری، کوچه پلاک ۱۶</p> <p>◄ تلفنخانه:۲۲۸۴۴۷۶۱-۰۲۱۷-۲۲۸۶۰ ◄ تلفن:۲۲۸۶۲۴۵</p> <p>◄ توزیع:موسسه نشرگسترآمروزتلفن:۶۱۹۳۳۳۳۳ ◄ چاپ:نشر روزتابتلفن:۴۴۵۲۵۰۷۶</p> <p>www.etemadnewspaper.ir</p> <p>اتحاد، پیشنهاد،نظرات ومطالب خود را درآدره‌ها صفحه‌نامه‌ی اینترنتی زیرارسال کنید</p> <p>atlastage.etemad@gmail.com</p> <p>◄ آقان ظفر: ۱۲/۱۴ ◄ غروب آفتاب: ۱۸/۰۹ ◄ آقان مغرب: ۱۸/۲۷ ◄ آقان صبح فردا: ۲/۵۵ ◄ طلوع آفتاب فردا: ۶/۱۸</p>		

◄ تیتربصور | موش و درخت

فلش‌بک

| مردی که آن‌جانوب، برادران کونن، ۲۰۰۱

ادکرین (بیلی باب تورنتون): من به روح بودم. هیچ‌کی رونمی‌دیدم. هیچ‌کی من رونمی‌دید. من فقط به سلمونی بودم.

مکالمه

هوای سفرهای هوایی را داشته باشید

| اردوان ارمغان |

آناتولی پاخمانوف، شهردار شهر سوچی کشور روسیه تقاضا کرده است که مسولان کشور در تثبیت بهای بلیت سفر هوایی به این منطقه بکشوند. این درخواست از این رو عنوان شده است که قرار است در سال ۲۰۱۴، رقابت‌های المپیک و پارالمپیک زمستانی در این شهر برگزار شود. به گزارش خبرگزاری ایتر، تاس او گفته است که افزایش هزینه سفرهای هوایی به این منطقه در کاهش تعداد توریست‌هایی که قصد دارند طی دوران برگزاری رقابت‌ها به تماشای این مسابقات تأثیر مستقیم خواهد داشت. پاخمانوف تأکید کرده است که «ما از تمامی قانون‌گذاران کشور تقاضا داریم که بهای سفرهای هوایی را تا حد ممکن تثبیت کنند و در حدی مشخص نگه‌دارند تا هم‌پنهان روس بتوانند به‌شهر ما سفر کنند.» او گفته است که امر در جذب توریست بسیار مشرم‌تر خواهد بود و دولت داده کسانی که به هوای تماشای مسابقات به سوچی خواهند آمد، به خاطر جذابیت‌های توریستی بسیار آن، باز هم در آینده به این شهر خواهند آمد.پیست‌های اسکی بسیار مدرن و مجهز واقع در کرانستایا پولینا در حال حاضر حدود سه ماه از سال قابل بهره‌برداری است. قرار است به وسعت این پیست‌ها هم زمان برگزاری رقابت‌ها افزوده شود و در عین حال تجهیزات مختلف ورزشی تازه‌یی خریداری شود. پاخمانوف همچنین گفته

سید و در دامنه بلندی‌های پوشیده از برف رشته‌کوه قفقاز جای دارد. سوچی بزرگ (شهر و حومه) با شهر ۱۴۵ کیلومتر، طول‌ترین شهر اروپاست. سوچی پیش از سال ۱۸۶۴ شهری مسلمان بود اما در حال حاضر بیشتر جمعیت آن مسیحی هستند و ۲۰ هزار نفر مسلمان در آن زندگی می‌کنند.

پیشنهاد فراغت

کتاب و تهران و موهای سفید

| سهیل محمودی |

به هر حال کتابی برای هر سلیقه دوستدار ادبیات و شعر معاصر پیدا می‌شود. تهران شهر شلوغی است و ما را از خودش غافل می‌کند. خلوتی خیابان‌ها در ایام نوروز فرصتی است تا زیبایی این شهر را به بینیم. هنوز آثار زیبای معماری در این شهر وجود دارد که نمونه معماری، آینه‌کاری، کاشی‌کاری، خوشنویسی و حتی شعر و ادبیات است. چند نفر از ما میلیون‌ها شهروند تهرانی کاخ گلستان را دیده‌ایم، اما مزه‌زده یاد را از آن شکره کاشیکاری دیده‌ایم، کدام یک از ما که مسافر تهران هستیم به کاخ صاحبقرانیه رفته‌ایم. شلوغی میدان بهارستان را دیده‌ایم و شاید آنقدر کلافه شده‌ایم که دیگر به تماشای مسجدسپهسالار (شهید مطهری) نرفته‌ایم تا شکره هنر ۱۵۰ ساله آن را ببینیم. شاید کلمه هیچ‌کس افران باشد، اما به نسبت جمعیت این شهر با کسی افران می‌شود گفت که هیچ کدام از ما به دیدن این آثار نرفته‌ایم. سال پیش تهران بودم و به دیدن بسیاری از این آثار رفتم و البته یکی از دروغ‌های دیدن سنگ یادبود میرزا رضای کلهر بود که در مرت دیوار آتش‌نشانی میدان حسن‌آباد از بین رفته بود. آخرین پیشنهاد متفاوت از پیشنهادهای قبلی است. من سال‌ها از مادرم نگهداری می‌کردم و همین دلیل معمولاً سفرنمی‌رفتم و بهشت‌ها را ندیده‌ان. آنها پدر و مادرهای ما هستند و شاید که گرفتاری و مشغله روزانه ما را از آنان دور می‌کند. تعطیلات نوروز فرصتی است تا این غفلت‌ی‌می‌وفا‌ی را جبران کنیم.